

принципів мотиваційного процесу індивідуальної та групової діяльності, а також діючих методах мотивації залучення, утримання й ефективної праці [7].

Отже, застосування системного підходу в мотивації праці медичного персоналу дозволяє здійснювати оплату праці: по-перше, за досягнення конкретних результатів (якість медичних послуг, кількість вилікуваних хворих); по-друге, здійснити нарахування зарплати із використанням поправочних коефіцієнтів (за освітній рівень, за кваліфікацію, за вислугу років); по-третє, створити додаткові стимули до праці (кар'єрний ріст та інше).

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Веснін В. Р. *Практичний менеджмент персоналу [текст] : посібник з кадрової роботи / В. Р. Веснін. – М. : Юрист, 2007. – 495 с.*
2. Замула І. В. *Поняття мотивації працівників, її види та зв'язок із системою бухгалтерського обліку / І. В. Замула, К. В. Шиманська // Міжнародний збірник наукових праць. – 2012. – Випуск 2(20). – С. 201–211.*
3. Кизима І. С. *Стимулювання ефективності праці медичного персоналу [текст] : Автореф. дис... канд. екон. наук : 08.00.07 / І. С. Кизима ; НАН України. Ін-т демографії та соц. дослідж. – К., 2007. – 20 с.*
4. Маслоу А. *Мотивация и личность [текст] : пер. с англ. А. В. Петрова / А. Маслоу. – 3-е изд. – СПб., 2010. – 352 с.*
5. Письменна М. С. [текст] : збірник науково-технічних праць / М. С. Письменна // *Науковий вісник НЛТУ України. – Вид.-во. Національного лісотехнічного університету України, 2014. – Вип. 24.9. – С. 375–383.*
6. Потапова А. О. *Мотиваційні чинники професійної діяльності лікарів [текст] : Електронний збірник наукових праць СумДУ / А. О. Потапова, О. І. Сміянова. – Режим доступу : <http://www.essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/27025/1/Potapova%20.pdf>.*
7. Тужилкіна О. В. *Системний підхід до формування системи забезпечення ефективної мотивації праці // Електронний збірник науково-практичної конференції «Сучасність. Наука. Час» : (15-17 листопада 2014р.) / О. В. Тужилкіна. – ТК «Меганом». – Режим доступу : <http://int-konf.org/konf112014/935-k-e-n-tuzhilkna-o-v-sistemniy-pdhd-doformuvannya-sistemi-zabezpechennya-efektivnoyi-motivaciyi-prac.html>.*

**Федюк Катерина Володимирівна, студентка 4 курсу,
Козин Лариса Володимирівна, к.е.н.,
доцент кафедри міжнародної економіки,
маркетингу і менеджменту**

МІЖНАРОДНИЙ КОНТЕКСТ СТАЛОГО РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

Протягом останніх десятиліть колосальної популярності набула глобальна стратегія сталого розвитку. На це вплинули ряд чинників, які виникли перед світовою громадою та національним суспільством. Навколишнє середовище з його ресурсами всяк-час було засобом для життя на землі, але технологічний вплив щораз більш негативно відгукується на природі. Як, наслідок - недотримання балансу екологічного становища, загострення екологічного становища, що, у свою чергу, відгукується на ступені життя та блага жителів Землі.

Міжнародний досвід господарювання останніх трьох століть, який базувався на позиціях екстенсивного природокористування і необмеженого

економічного і демографічного зростання, неминуче веде людство до екологічної катастрофи. Усвідомлення цього факту передовою науковою і громадянською спільнотою світу призвело до спроб обґрунтування нових підходів щодо ведення економічного розвитку, які б дозволяли не лише споживати, а й відтворювати відновлювані ресурси, та зберігати їх для потреб майбутніх поколінь.

На сучасному етапі спостерігається особливе загострення екологічних проблем, яке призводить до негативних тенденцій у соціально-економічному розвитку країн світу. Це виявляється перш за все у погіршенні здоров'я націй, зменшенні тривалості життя при народженні, значному соціальному розшаруванні у суспільствах внаслідок нерівних можливостей доступу до ресурсів. Наслідком цього є порушення балансу «природа-економіка-соціум», тобто загальносвітової концепції сталого розвитку. У зв'язку із цим виникає об'єктивна необхідність у дослідженні взаємозв'язку між екологічною складовою та сталим розвитком економіки, виокремлення причин та наслідків, визначення характеру взаємовпливу [1]. Схема «яйце сталого розвитку» зображує відносини між людьми й екосистемою як одне коло в іншому (Рис. 1).

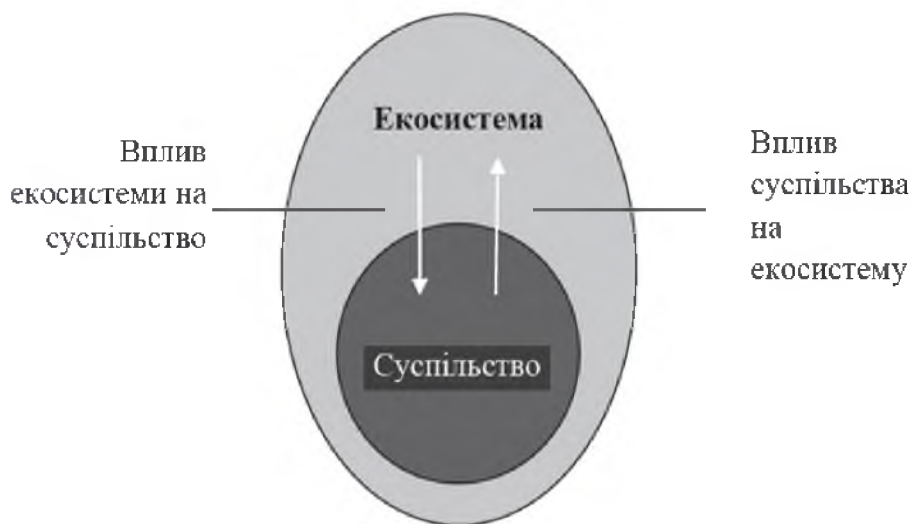

Рис. 1. Схема «яйце сталого розвитку»[1]

Асоціативно виникає аналогія цієї схеми з яйцем, в центрі якого жовток. Це означає, що люди знаходяться в екосистемі, результат діяльності та благополуччя якої залежать один від одного.

Поняття «сталий розвиток» з англійського «sustainable development», цілком котрого за формулюванням Комісії ООН із сталого розвитку є забезпечення потреб сьогоденного суспільства, не ставлячи під небезпеку змогу наступних генерацій задовольняти свої потреби. В змісті концепції сталого розвитку закладено пошук балансу між трьома площинами людської життєдіяльності: екологічної, соціальної та економічної. Однак довге та безперервне людське втручання викликає глобальні проблеми, рішення яких залежить не від бажання окремих держав, а від людства в цілому [2].

Концепція сталого розвитку в сучасній світовій соціально-економічній теорії та практиці розглядається як стратегія вирішення проблем збереження та відтворення навколишнього природного середовища і забезпечення високого рівня життя населення планети. У ХХІ ст. світова спільнота увійшла з низкою революційних науково-технічних і технологічних досягнень, а зміни, які відбулися, свідчать про формування інформаційного суспільства, засадничі умови прогресу якого створює концепція сталого розвитку.

Таким чином, дану концепцію можна вважати домінантною стратегією розвитку для суспільства в третьому тисячолітті, оскільки вона зображає шляхи вирішення глобальних проблем людства, які стосуються економічної, соціальної та екологічної складників. У своїй еволюції концепція змінювалася зі зміною основних акцентів до її трактування, взаємодії між собою основних складників та вдосконалювалося розуміння взаємодії людини й навколишнього середовища. Оскільки досягнення цієї мети має глобальний характер, то вимагає залучення широкого кола зацікавлених сторін [3].

Доктрина сталого розвитку значиться найбільш багатообіцяючою теорією ХХІ ст., її втілення постає задачею керівництва всіх держав світу, що знаходить відбиток у національних стратегіях та політиках, де як опорна ідейна структура використовується переконання сталого розвитку. Важливу роль у становленні та здійсненні концепції зіграють міжнародні організації, передусім Організація Об'єднаних Націй (ООН), яка допомагає взаємодіяння та координації зусиль всесвітньої спільноти для пошуку напрямів рішення глобальних питань людства та досягнення збалансованого екологічного, економічного і соціального піднесення.

Тому, в третьому тисячолітті завзято ведуться дискусії щодо співучасті усіх країн у прийнятті рішень та формування об'єднаної стратегії подолання невідкладних проблем. Здійснення концепції сталого розвитку недопустимо без усвідомлення особистої ролі та значення кожного громадянина та співпраці всіх держав та об'єднань. Вагомим чинником є сприяння з боку громадськості та її вплив на дипломатичні рішення. Актуальність концепції глобальної стратегії сталого розвитку обумовлена усвідомленням того, що від швидкості вирішення згаданих проблем залежить рівень блага майбутньої генерації [4].

Підсумовуючи вищенаведене ми можемо зробити наступні висновки. Усвідомлення світовим об'єднанням накопичених проблем, пов'язаних зі зростанням нерівності доходів і кількості злидених людей, погіршенням становища докільля привело до розуміння закономірності врахування інтересів людини, підвищення якості життя, переходу від кількісного збільшення до якісного та появи нового шляху концепції глобального сталого розвитку. За таких умов потрібні сміливі і термінові зміни у підходах до планування та організації соціально-економічного розвитку з огляду на всі складові екосистеми, на зняття їх взаємної суперечливості і забезпечення детально продуманого співіснування, "м'якої", неруйнівної взаємодії між біосферою, соціосферою і техносферою. Тоді могли б відбутися радикальні зміни планетарного масштабу - імпульсивний, хаотичний саморозвиток на засадах егоцентризму, деформований і розбалансований брутальним втручанням

людей, має поступитися розумній стратегії, що базується на прогнозних і планових засадах, спрямованій на підтримку процесів збереження нашої планети.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Буринська О. І. Еволюція концепції сталого розвитку як головної парадигми нового тисячоліття. *Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2016. N 7. С. 57-60.
2. Варламова С. І. Екологічна безпека та сталий розвиток взаємозв'язок та взаємовплив. *Ефективна економіка* № 7, 2017. URL: <http://www.Economy.nauka.com.ua/?op=1&z=5679>
3. *Сталий розвиток суспільства*. URL: http://msdp.undp.org.ua/data/publications/rozvytok_suspilstva_undp.pdf
4. Телешевська С.М. Сталий розвиток та його складові. / С.М. Телешевська, О.О. Дегтярьова. *Екологічний менеджмент у загальній системі управління : збірник тез доповідей Одинадцятій щорічній Всеукраїнської наукової конференції*. Суми : СумДУ, 2011. Ч. 2. С. 134-137.

**Кравчук Христина Романівна, магістрантка,
Надвичиний Сергій Анатолійович, к.е.н., доцент,
доцент кафедри управління персоналом
і регіональної економіки**

РЕАЛІЗАЦІЯ ЛОГІСТИЧНОЇ КОНЦЕПЦІЇ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ МАТЕРІАЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВА

Функціональний розподіл логістичної системи за галузями відокремлює: логістика постачання; логістика забезпечення виробничих процесів; логістика розподілу. Між функціональними галузями існує тісний зв'язок. Мета логістичної системи може бути досягнута лише при повній узгодженості функціонування всіх вказаних вище галузей. Наприклад, зміни попиту на ринку товарів споживачів постійно вносять зміни в процес розподілу, що безпосередньо впливає на рівень запасів готової продукції, який призводить до корегування обсягів випуску продукції. Зміни, пов'язані з обсягом випуску, впливають на потреби в матеріалах, сировини та комплектуючих, пов'язаних з забезпеченням виробництва, що в свою чергу впливає на діяльність учасників процесу постачання. Таким чином, координація дій всіх галузей логістичної системи є обов'язковою умовою ефективного її функціонування [1, с. 7].

Логістична система визначається своєю динамічністю і складністю. Вона розвивається в часі, змінює склад своїх елементів та їх взаємозв'язків за умови збереження своєї функції. Необхідно відзначити, що в структурі діяльності промислового підприємства один і той же результат може бути досягнутий різними системами, а одні й ті ж елементи можуть групуватися в різні системи залежно від цільового призначення [2, с. 20].

Будь-яка логістична система складається із сукупності елементів, так званих ланок логістичної системи, між якими встановлені певні функціональні зв'язки і відношення. Внутрішньосистемні зв'язки є більш міцними, ніж зв'язки із зовнішнім середовищем. Зазвичай вони мають циклічний характер, бо